

JÁNOSHÁZY GYÖRGY

Ahogy Prométheusz máját a sas...

*Ahogy Prométheusz máját a sas
lyuggatta-tépte Kaukázus ormán,
egy láthatatlan, hallgatóg kakas
úgy csípi-vájjja elmémet mogorván;*

*sírkertekből jött, fosszilis madár
lándzsája döfköd, mint egy néma tornán,
míg minden keincsem elnyeli a sár,
míg elszivárog lassan száz csatormán*

*a gondolat, az emlék és az érzés,
elmossa mind e hosszú, renyhe vérzés,
a petyhüdt bőr marad, más semmi se;*

*vasseprűs szélben gyászosan nyikorgó
lélekkel hullok majd a Semmibe,
mint céltalan, szikkadt dongájú hordó.*

„All the world is a stage...”

VARIÁCIÓ SHAKESPEARE TÉMÁJÁRA

*Az ám, Jaques: színpad az egész világ –
de nem bohó lánykák, versben kesergő
legénykéek játszógnak mese-erdő
hűsén ábrándos, szép komédiát:*

*itt kerge Macbethek, groteszk Richárdok,
orgyilkosok, sírrablók, népcsalók
szövik az ármányt, mint hálót a pók,
s patkánylyukban bakó feni a bárdot;*

*nem terem itt a játszónak babér:
igazi fej hull és igazi vér,
húzzák a szájuk bár finom ítések –*

*s mikor fülledt rémdrámánk véget ér,
még tapsra sem verődik két tenyér:
magunk voltunk a nézők és színészek.*